

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Κυριακή Ε' Λουκά - Λουκ. 16, 19-31. (2/11/2014)

Ο ατομισμός

Μία κλασική περίπτωση προκλητικού ατομισμού περιγράφεται στο σημερινό Ευαγγελικό ανάγνωσμα, αγαπητοί μου αδελφοί. Ο Ευαγγελιστής Λουκάς μᾶς μίλησε για ένα πλούσιο ἄνθρωπο, με ἄφθονα ὑλικά ἀγαθά, ὁ ὁποῖος ζοῦσε μέσα στη χλιδή καὶ στην πολυτέλεια, ἐνώ γύρω του ὑπῆρχε ἕνας ὀλόκληρος κόσμος βουτηγμένος στη δυστυχία καὶ στην ἀνέχεια, στὸν πόνο καὶ στην αδυναμία. Αὐτὸν τον κόσμο εκπροσωποῦσε ὁ φτωχὸς Λάζαρος, που κειτόταν ἔξω ἀπὸ την πόρτα του ἀρχοντικού του, ἀρρωστος καὶ ἐξαθλιωμένος καὶ περίμενε νὰ χορτάσει τὴν πείνα του ἀπὸ τὰ ψίχουλα πὸν ἄφηνε στὸ τραπέζι του ὁ πλούσιος. Κι ὁμως, ἐκεῖνος, ἂν καὶ ἔβλεπε τὸν ἀξιολύπητο αὐτὸ ἄνθρωπο, ἔμενε ἀσυγκίνητος γιὰ τὴν κατάστασή του, ἐπιδεικνύοντας ἀπανθρωπιά καὶ ἀναλγησία.

Ο βασικὸς λόγος στον ὁποῖο οφείλεται ἡ ἀνάληγη στάση τοῦ πλούσιου τῆς περικοπῆς εἶναι ἡ ἀνύπαρκτη σχέση του με τὸ Θεό. Τὰ ἐνδιαφέροντά του περιορίζονταν ἀποκλειστικά καὶ μόνο στὴ σάρκα καὶ στὴν ἱκανοποίησή της, στὴν ἀπόκτηση πλοῦτου καὶ στὴν ἐγωιστική ἀπόλαυσή του. Ο πλούσιος δὲν εἶχε πνευματικά ἐνδιαφέροντα, ἀγνοοῦσε τὴν ὑπαρξὴ τῆς ψυχῆς του, δὲν ἀναζητοῦσε τὸ δημιουργό του, γιὰτί δὲν πίστευε ὅτι κάποτε θὰ σταθεῖ ἐνώπιόν Του δίνοντας λόγο γιὰ τὰ πεπραγμένα τῆς ζωῆς του.

Ἡ διακοπή τῆς ἐπικοινωνίας του με τὸ Θεό, ὀδήγησε τὸν πλούσιο στὴ διακοπή καὶ τῆς σχέσης του με τὸ συνάνθρωπό του. Γιὰ τὸν ἴδιο δὲν ὑπῆρχε τίποτα ἄλλο σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ ἄξιο προσοχῆς καὶ φροντίδας, παρά μόνο ὁ ἑαυτός του. Οἱ συνάνθρωποί του ἦταν ἄξιοι τῆς τύχης τους καὶ δὲν ἄξιζαν τὸ ἐνδιαφέρον, τὴ φροντίδα καὶ τὴν ἀγάπη του.

Ἡ εἰκόνα τοῦ ἀδίστακτου καὶ ἀπάνθρωπου πλούσιου τῆς σημερινῆς παραβολῆς δὲν εἶναι ξένη, δυστυχῶς, με τὴ σύγχρονη πραγματικότητα. Εἶναι φωτογραφία, θὰ ἔλεγε κανεὶς, πολλῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς μας, ἐκείνων πὸν βλέπουν τὸ συνάνθρωπό τους ἀδύναμο καὶ ἀνήμπορο νὰ ζήσει ἀξιοπρεπῶς, ἐκείνων πὸν νοιάζονται μόνο γιὰ τὴν καλοπέρασή τους, ἐκείνων πὸν στεροῦνται πνευματικῶν ἐνδιαφερόντων. Ο ατομισμὸς ὑψωσε πανύψηλα τείχη ἀνάμεσα στους ἀνθρώπους, τους ὀδήγησε στὴν ψεύτικη καὶ ἀπατηλὴ αὐτάρκεια, ὥστε νὰ νομίζουν πως δὲν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τὴν «καλημέρα» του συνανθρώπου τους. Ο ἕνας βλέπει τὸν ἄλλο κάτω ἀπὸ τὸ πρίσμα του δικοῦ του συμφέροντος. Συνάπτει φιλίες συμφεροντολογικῆς, γίνεται ευγενικὸς ὅπου πρόκειται κάτι νὰ κερδίσει. Ὅλα τα μετρά με τὴ ζυγαριά του συμφέροντος.

Η περίπτωση, όμως, του πλουσίου της περικοπής είναι και εικόνα της σύγχρονης κοινωνίας, των πλουσίων κρατών του κόσμου, που ενδιαφέρονται, αποκλειστικά και μόνο, για την προώθηση και ικανοποίηση των πάσης φύσεως συμφερόντων τους, άδιαφορώντας, προκλητικά, για τη δυστυχία ολόκληρων λαών του τρίτου κόσμου, για έκατομμύρια ανήμπορα παιδιά που βιώνουν τη φτώχεια, τον αναλφαβητισμό, την πείνα και οδηγούνται καθημερινά στο θάνατο, τη στιγμή που το ελάχιστο ενδιαφέρον των ισχυρών της γης θα μπορούσε να τους σώσει τη ζωή.

Η κοινωνία του 21^{ου} αιώνα, αδελφοί μου, πάσχει και στερείται αγάπης και ανθρωπιάς, αλλά στερείται και πίστεως, αυτής της υπέρλογης δύναμης που μπορεί και αποκαθιστά την διασαλευμένη τάξη στις σχέσεις των ανθρώπων και αναδεικνύει, στη θέση που του αρμόζει, το ανθρώπινο πρόσωπο. Πρόκειται για τα χαρακτηριστικά εκείνα γνωρίσματα που μόνη η Εκκλησία μας, πλέον, προσπαθεί να μπολιάσει στις ψυχές των ανθρώπων, αρνούμενη πεισματικά να υποκύψει στην παραζάλη της απάθειας, του ατομισμού και της απανθρωπιάς, που τείνει να κυριεύσει την ανθρώπινη συνείδηση. Όσοι ζούμε μέσα στην Εκκλησία οφείλουμε να εργαζόμαστε ώστε εγωιστικές και απάνθρωπες λογικές, σαν κι αυτή του πλουσίου της περικοπής, να μην εδραιώνονται μέσα μας. Γύρω μας, κυρίως στην εποχή της κρίσης στην οποία ζούμε, υπάρχουν πολλοί «Λάζαροι», που περιμένουν το ελάχιστο ενδιαφέρον μας για να ζήσουν, για να νιώσουν άνθρωποι. Η Χριστιανική και η ανθρώπινη ιδιότητά μας, επιτάσσουν να σταθούμε δίπλα τους. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.